

מסכת מקוואות

פרק א'

א. שיש מעלות במקוואות, זו למעלה מזו, זו למעלה מזו. מי גבאים, שטה טמא ושתה טהור, טמא. שטה טמא ומלא בכלי טהור, טמא. שטה טמא ונפל ככר של תרומה, אם הניתן, טמא. ואם לא הניתן, טהור:

ב. מלא בכלי טמא ושתה טהור, טמא. מלא בכלי טמא ומלא בכלי טהור, טמא. מלא בכלי טמא ונפל ככר של תרומה, אם הניתן, טמא. ואם לא הניתן, טהור:

ג. נפלו מים טמאים ושתה טהור, טמא. נפלו מים טמאים ומלא בכלי טהור, טמא. נפלו מים טמאים ונפל ככר של תרומה, אם הניתן, טמא. ואם לא הניתן, טהור. רבי שמעון אומר, בין שעדיין הניתן, טמא. ואם לא הניתן, טהור:

בין שלא הניתן, טמא:

ד. נפל לתוכו מט, או שהלך בכו הטעמא, ושתה טהור, טהור. אחד מי גבאים, מי בורות, מי שיחים, מי מערות, מי תמציאות שפסקו,

ומקומות שאין בהם ארבעים סאה, בשעת הגשמים הפל טהור.
פסקו הגשמים, קרובים לעיר ולדרך, טמאים. ורחוקים,
טהוריין, עד שהלכו רבי בני אדם:

ה. מי אמרתי טהרתנו. בית שמאי אומרים, מושירבו וישתו. ובית היל אומרים, רבו אף על פי שלא שתו. רבוי שמעון אומר, שתו אף על פי שלא רבו. כשרין להלה ולטל מהן ליקום:

ו. למלחה מהן, מי תמציאות שלא פסקו. שתה טמא ושותה טהור. שתה טמא ומלא בכלי טהור, טהור. שתה טמא ונפל בכיר של פרומה, אף על פי שהדיח, טהור. מלא בכלי טמא ושותה טהור. מלא בכלי טמא ומלא בכלי טהור, טהור. מלא בכלי טמא ונפל בכיר של פרומה, אף על פי שהדיח, טהור. נפלו מים טמאים ושותה טהור, טהור. נפלו מים טמאים ומלא בכלי טהור, טהור. נפלו מים טמאים ונפל בכיר של פרומה, אף על פי שהדיח, טהור. כשרים לפרטומה ולטל מהן ליקום:

ז. למלחה מהן, מקוה שיש בו ארבעים סאה, שבו טובליין ומטבליין. למלחה מהן, מעין שמיימי מעטיין ורבו עליו מים שאובין, שוה למקוה לטהר באשברון, ולמעין להטביל בו בכל שהוא:

ה. למעלה מהו, מים מכין, שעון מתרין בזוחליין. למעלה מהו,
מים חיים, שעון טבילה לזכים, והזיה למצועים, וכשרים לקדש
מהו מי חטא: